

חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

חלקי בארצי

המרגלים אומרים "לא נוכל לעלות כי חזק הוא ממנו", ומתארים את הרגשתם מול יושבי הארץ: "ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם". מולם עומדים יהושע וכלב הטוענים בלהט: "עלה נעלה כי יכול נוכל לה". פירושים שונים נאמרו על חטאם של המרגלים שהיו 'ראשי בני ישראל', ועל שורש הוויכוח בינם לבין יהושע וכלב. מתורתו של רבינו ה'חפץ חיים' (שמירת הלשון ח"ב, פ"ט) למדנו על גודל טעותם של המרגלים, טעות שרבים מאתנו טועים בה - גם בזמננו. אנו, המרגלים שבו מארץ ישראל עם דיווח עדכני ומהימן על מה שהם ראו, ובכך הם לכאורה מילאו את שליחותם. טעותם הגדולה לא הייתה בסיפור העובדות, אלא בפרשנות שהם נתנו למה שהם ראו - פרשנות מוטעית שאסור היה להם לתת. לדעתם של המרגלים ארץ ישראל הקדושה ראויה הייתה להינתן רק לאנשים מושלמים - ידידים ומיוחדים ותלמידי חכמים שארץ הקודש אכן מגיעה רק להם. אך לעם ישראל כולו, להמון העם שלא מזמן חטאו בעגל ובעוד חטאים - לעם במצב רוחני נמוך שכזה - לא מגיעה הארץ, והעם הפשוט לא ישרוד בה. מולם טענו יהושע וכלב: "ה' אתנו - אל תיראום". ה' הבטיח את הארץ הטובה לכל יהודי שרואה עצמו חלק מכלל ישראל הנאמנים לה', ששואפים לעשות טוב ככל יכולתם - ובמילותיו של הכהן הגדול: 'הקב"ה אינו מדקדק על האדם להושיע אותו רק באופן שיהיה צדיק, רק אומר לו - לא אושיע אותך אם תהיה מורד ח"ו, ולזה סיימו יהושע וכלב ואמרו 'אך בה' אל תמרודו', וכל זמן שאין אדם מורד בה' לעקור את המצוות בכוונה, יוכל לקוות לכל טוב.

הזכות לקבל את ארץ ישראל היא משל על החלק שלנו בתורה, ועל השייכות שלנו לכל דבר שבקדושה. טעותם של המרגלים מתנחלת לצערנו בליבם של

רבים וטובים מחברינו בוגרי הישיבות שיצאו אל עמל החיים, וכמו שממשיך שם החפץ חיים: 'ומין יצר הרע כזה כמו של המרגלים נמצא גם אצלנו... שאם נשאל אדם למה אתה מתרפה מלימוד התורה, הוא ישיב לך, באמת אשרי מי שזוכה ללמוד תורה אבל מי יוכל לזכות לזה - אם לא אנשים יחידים היושבים בבית המדרש כל היום והלילה וכל מחשבתם דבוקה בה'. להנהגה כזו צריך להיות איש קדוש אבל לא אנשים פשוטים כמוני...

חיבור מחדש לתורה
צילום: ברוך יערי

אכן באמת זו טעות. לא חייבה תורה לבעל הבית שילמד כל היום וכל הלילה ולא יתעסק בפרנסה כלל, רק שיהיה עסקיו באמונה בלי תרמית ויקבע עיתים לתורה.

לא בכדי תיארו המרגלים את הרגשתם דווקא כחגבים. דרכו של החגב לנתר למעלה למרחקים קצרים, לשוב מטה ולנתר שוב, ולא להישאר למעלה באוויר זמן ארוך. כך בדיוק הרגישו המרגלים, שכל דרגתם הרוחנית ועלייתם למעלה היא קטנה וחסרת משמעות, הם מנתרים ונופלים, ולא יכולים להחזיק שם 'למעלה' הרבה זמן.

"או שאני לומד כל היום - או שלא. ללמוד קצת זה לא שווה..."

מול תחושת חגביות שכזו, כשיהודי מרגיש שהוא חגב, אין פלא שהסביבה כולה רואה אותו כחגב - 'ונהי בעינינו כחגבים' - ולכן - 'וכן היינו בעיניהם'... , אבל אם יהודי יאמין לגמרי שבכל לימוד או התגברות רוחנית הוא 'אריה' - גם הסביבה שלו תסתכל עליו כאריה...

אל תמרדו!

זו עובדה מצערת, שאצל חלק מחברנו שיצאו אל עולם המעשה, קיימת תחושה של 'או הכל או כלום' - כלומר, 'או שאני לומד כל היום - או שלא. ללמוד קצת זה לא שווה, וללמוד 'דף היומי' לא מתאים לי...'. תחושה הרסנית זו - מעבר לכך שהיא גורמת לניתוק הרסני מלימוד תורה, היא גורמת אט אט להתנתקות חברתית בפועל מעולם התורה - מציאות שעלולה להיות לה השלכות רוחניות לא רצויות. זו כנראה משמעותה של המרידה שאליה מכווין החפץ חיים בדבריו, כי אפשר למרוד בה' ולא להאמין בו, ואפשר למרוד בה' ולא להאמין לו שכל לימוד תורה או כל מצווה נחשבת בעיניו, לכן - 'אך בה' אל תמרודו' - תאמינו בו כי הוא מאמין בכם!

פרשת המרגלים מלמדת אותנו להאמין בעצמינו, ובמשמעות הגדולה של כל לימוד או קיום מצווה כלשהיא שאנו עושים. הבה נאמין לנו 'רוח אחרת' של אמונה בעצמנו, ובכל מאמץ תורני ורוחני שאנו מסוגלים אליו, כרוחם של מרגלי האמת, שהאמינו בכל כוחם בערכו של כל יהודי עובד ה', ובזכות שיש גם לו לקבל את 'הארץ הטובה' - שהיא כאמור סמל לשייכות שלנו אל הקדושה.

יש כאן
עירוב?

מדור הלכתי

עמוד 2

ת"ח
ות"ת

חלקי בעבודתי

עמוד 3

למי קראת
ת"ח?

חלק ונחלה

עמוד 4

בוא
נתקדם

טור אורח

עמוד 4

מחלקה
של תוכן

בתוך קהל ועדה

עמוד 5

הדגים
מדברים שוב

מנחם משיב

עמוד 8

חלקי

ישיבת תורת סיימון

chelki.co.il

יש כאן עירוב? (2)

השבוע אנחנו ממשיכים לעסוק בדיני עירוב המצויים בחודשי הקיץ, בהם מקובל לצאת ולטייל במקומות רחוקים.

על עירוב למקום כזה, הרי הרשויות סוגרות אותו היטב בגדר מכל הצדדים [הגדר מגיעה עד גבול המים בחוף הים] בשביל למנוע מאנשים להיכנס ללא תשלום. האם הגדר לא מספיקה לעירוב?

תשובה: אפילו בלי לבדוק את המקום ואת הגדר המקיפה אותו, אפשר מיד להבחין בשני מקומות שבהם הגדר לא שלימה, ולא יכולה לתפקד כסגירה טובה לעניין עירוב.

המקום הראשון הוא הירידה לים, כאשר על פי עדות השואל הגדר יורדת עד שפת הים, ואם כן בצד הזה אין סגירה שמקיפה את המקום, ומכיוון שלא רוצים לחסום את הירידה לים עם גדר, צריכים לבנות שם 'צורת הפתח' בשביל להחשיב את הצד הזה כסתום.

המקום השני הוא שער הכניסה, כאשר בדרך כלל המציאות היא שבגדר יש פתח גדול שבו מעמידים ביתן לשומר עם מחסום שעולה ויורד, ומחסום זה כמוכרז אינו מהווה מחיצה הלכתית. יוצא שבלי לתקן את אזור שער הכניסה יש שם 'פירצה' ברוחב של יותר מעשר אמות שפוסלת את כל ההיקף, וגם שם צריכים 'צורת הפתח'.

גם אחרי שנצליח להקיף את כל המתחם בגדר טובה, צריך לתת את הדעת לעניין עירובי החצרות, משום שבתוך הרשות הזאת יש ריבוי של אנשים שלא אוכלים ביחד ולא קשורים אחד לשני, וצריכים לשתף את רשותם על ידי זיכוי פת לכולם. גם חלק זה צריך 'יעוץ הלכתי' היאך לעשותו כדי, משום שאם חוננים שם גם מחללי שבת בפרהסיא אי אפשר לערב עירובי חצרות באופן רגיל.

בדרך אגב נציין שהתאריך על אישור הכשרות לעירוב במתחם שמורת 'תל אשקלון' הוא 'א' סיון תשע"ט, והעוסקים בהעמדת עירובים מעידים שעירוב שלא נבדק במשך כמה חודשים, אינו בחזקת כשר.

על העמודים המקיפים את היישוב היה קרוע. האם יש לזה משמעות?

תשובה: כל היישוב ההוא אסור בטלטול בשבת.

בהלכה מבואר ש'פירצה' יותר מעשר אמות שפירשו 'חור' במחיצות שגדול יותר מ-5 מטר, פוסל את כל ההיקף של אותו מקום. מבחינה פרקטית פירוש הדבר, שיישוב שמוקף ב'צורות הפתח' ואחד מהחוטמים נקרע, כל ההיקף לא מועיל כלל, ואין כאן דין 'רובו ככולו' להכשיר על ידי כך שעדיין רוב ההיקף קיים, וכל היישוב אסור בטלטול כדין כרמלית.

שאלה זו היא דוגמא טובה לכך שעירוב לא פיקוח הדוק עלול בקלות להיפסל לחלוטין.

שאלה: ראיתי פרסום של רשות הטבע והגנים שהכשירו שמורות טבע עם חניוני לילה לשומרי שבת, הכשרה הכוללת אישור על עשיית עירוב. אני מעוניין להתארח בחניון 'שמורת חוף אכזיב', ולא הבנתי למה צריך אישור

שאלה: אני מתארח בסופ"ש בצימרים באירוח דרוזי או ביישוב חילוני לחלוטין. ידוע לי כמובן שאין שום עירוב במקומות האלו, ושלא אוכל לטלטל כלום ברחובות היישוב, אולם רציתי לדעת האם ישנם הגבלות בנוגע לטלטול בחצר הגדולה שמקיפה את הווילה? האם מותר לי להוציא בליל שבת פיצוחים מהווילה לחצר, או לשחק בכדור בתוך החצר?

תשובה: רחובות היישוב נחשבים לכרמלית משום שאין סביבם היקף מחיצות. הווילה שמוקפת מחיצות נחשבת לרשות היחיד. לגבי החצר נצטרך לבדוק, אם היא מוקפת כולה במחיצות טובות שמגדירות אותה כרשות היחיד, יהיה מותר להוציא מהווילה לחצר ולטלטל שם, אולם אם היקף המחיצות אינו מספיק בשביל להגדירה כרשות היחיד, היא תיחשב כחלק מהכרמלית של כל היישוב, ואסור להוציא אליה מפתח הווילה שום דבר [כולל זריקת חפצים מהחלון], כמו כן, אסור לטלטל חפץ בתוך החצר, יותר מארבע אמות.

כאמור, הקביעה אם הגדר המקיפה את המתחם היא גדר טובה מצריכה בקיאות גדולה בהרבה פרטי דינים בהלכות מחיצות, וישנם אופנים שפתח קטן בגודל 40 ס"מ בגדר יכול לפסול את כל ההיקף, ואין לו לאדם שלא למד היטב הלכות אלו, להחליט על דעת עצמו שהטלטול בחצר הווילה מותר.

שאלה: הגעתי להתארח בשבת ביישוב בצפון הארץ, ומכיוון ששמעתי שהפיקוח על העירוב אינו כל כך טוב, החלטתי להסתובב קצת ביום שישי כדי לבחון את העירוב. ראיתי שחוט אחד מתוך עשרות החוטים שקשורים

ת"ח ות"ת

שלום וברכה

אני נהנה לקרוא את דבריך המחכימים בעלון חלקי בקהילתי. רק הערה קטנה, כמה פעמים חזרה השאלה על אבא שרוצה שהבנים שלו יהיו ת"ח ולא כמוהו. לענ"ד חשוב להדגיש שאין כל סתירה בין להיות יהודי עובד לבין להיות ת"ח... (אני מכיר יהודי מב"ב רופא בכיר שכבר יצא לפנסיה שעדיין אומר שהוא שואף כל הזמן להיות ת"ח...), מפריע לי. כשמדברים על "לצאת לעבוד" מחברים את זה עם החלטה "לא להיות תלמיד חכם" כאילו זה הולך ביחד. אני לא מבין למה עושים את החלוקה הזו, וכי לא היו גדולי ישראל שעסקו לפרנסתם?

תשובה:

אני כל כך שמח על דבריך היקרים, כי זו נקודה חשובה ומשמעותית שצריך לחדד אותה. ברור שאין סתירה בין עיסוק במלאכה להיותו של האדם תלמיד חכם, זה אפשרי, היו בעבר גדולי ישראל שעסקו במלאכה. וגם היום יש אנשים תלמידי חכמים שעוסקים במלאכה. אפשרי, אבל בהחלט קשה. בכדי להיות גם תלמיד חכם וגם לעסוק במלאכה צריך להיות אדם חרוץ מאד. אי אפשר להיות תלמיד חכם מלימוד של שעה שעתיים ביום, צריך ללמוד שעות

אפשר להיות תלמיד חכם, גם תוך כדי עסק. אבל זה דורש השקעה ובעיקר התאמה ליכולות

מרובות, ולא די בשעות שיושבים ליד הספר, אלא צריך להיות שקוע בתורה, גם כשלא נמצאים ליד הספר. ודאי שיש שזוכים לכך ומסוגלים לזה. אבל הם יחידים סגולה, בדרך כלל כל עבודה דורשת שעות מרובות של התעסקות, ומאד קשה לעבוד שעות מספיקות בשביל לפרנס, ויחד עם זה גם ללמוד שעות מרובות ולהיות שקוע בלימוד.

אבל אולי זו הזדמנות לחדד את זה עוד. בדור שלנו כל אחד מגדיר את עצמו עם "טייטל", לא די בכך שהוא עוסק לפרנסתו, הוא מגדיר את עצמו כאדם ש"יצא" לעבוד, וממילא נמצא בתודעה של נתק מבית המדרש ושאיפותיו התורניות. הוא זונח את שאיפותיו לקנות תחומים רחבים בתורה. או לקבוע עיתים ארוכים לתורה. ופונה ללימוד המוגדר עבור אנשים ש"יצאו" לעבוד... אני הייתי מציץ להכחות מעט את ההגדרות. וגם אם אדם עוסק לפרנסתו, שלא יגדיר את עצמו בהגדרות, זה יוביל לכך ששאיפות העבר לא יתפוגגו. הוא יעסוק בפרנסתו ועדיין יהיה מיושב בית המדרש. נכון רוב העבודות דורשות שעות רבות, אבל יש עבודות שלא. יש גם תקופות בהן יש יותר זמן פנוי, ואפשר להשקיע בתחומים תורניים אותם היו לו שאיפות בעבר ללמוד. כך ימצא האדם את עצמו עוסק בתורה בזמנים אלו, וקונה לאט לאט עוד ועוד תחומים בתורה. במשך השנים הוא יהפוך לתלמיד חכם.

העיקר לא להתבלבל, לבדוק מסוגלות, ולעשות התאמות. יש מי שחלומותיו ושאיפותיו התורניות לא מתאימות למצבו, ואם ינסה ללמוד כפי שאיפתו בימי הכולל, לא יצליח בכלל, כי עיסוקיו הרבים במלאכתו אינם תואמים לימוד עמוק המצריך שעות רבות של לימוד.

לכן חשוב שכל אחד יחשוב לפי אופיו ויכולותיו. וכך נזכה לתלמידי חכמים שעוסקים במלאכתם. איחולי הצלחה באתגר המורכב

שלמה

SHLOMO.LIFSHTS@gmail.com

נשלח לנו אנשים

כולם עסקו בלומדי התורה השבוע. הפרשנים והשדרנים, הכתבים והבלבלים. לא בפעם הראשונה, מוצאים את עצמם לומדי התורה בעין הסערה הציבורית. רק שיש משהו מעניין בקשר לסערות האלו. הן לא עוברות את סף בית המדרש. כשנכנסים, מגלים שקול התורה לא השתנה. היינו נוטים לחשוב שכשהרבה מאוד אנשים מסבירים ונואמים, נושאים ונותנים בכל הקשור ללומדי התורה, בטח כשמוציאים את דיבתם רעה, תהיה לכך השפעה כלשהי על בית המדרש עצמו.

אבל זו סגולתו של בית המדרש, והעסק בתורה, שהוא סותם את פיו של המנוול. אם אכן הוא נימוח, ואם ברזל הוא מתפוצץ. כי לשקר - אין רגליים, וסוף האמת לנצח. תנועת 'חלקי בקהילתי' פונה אל בוגרי הישיבות העובדים, שמטבע הדברים מצויים יותר במתרחש בנעשה מחוץ לבית המדרש. כאשר מתרומם גל עכור כל כך, של דיבת לומדי התורה, והטענה כי 'שואו עבוד אלוקים' אנחנו העובדים מצויים בסכנה כפולה להישטף תחת המים הזידונים של השקר הנורא. המקום היחיד אליו אנחנו יכולים להימלט הוא בית המדרש.

בעלון השבוע, ביקשנו לעסוק בחיבור מחודש לעסק התורה, כאתגר מרכזי הניצב לפתחנו - בוגרי הישיבות העוסקים במלאכה לפרנסת ביתם. כותבים מוכשרים, מבטאים רעיון זה בשלל סגנונות, ומציעים כל אחד בדרכו את הדרך ליצור מחדש חיבור משמעותי עם מעייני החיים שלנו, המפכה בבית המדרש.

קריאה מהנה ומחכימה
המערכת

מסרון 'לקראת שבת' מבית 'חלקי בקהילתי'

בימי שישי הקצוצים
לפעמים אין לנו זמן
להכין משהו על
הפרשה, משהו לדבר
עם המשפחה בשולחן
השבת.
בכל יום שישי נשלח
מסרון קצר ומעוצב
המכיל תובנה קצרה
על פרשת השבוע,
רעיון מעצים עם מסר
חזק

סרקו את הברקוד או שלחו
את המילה 'מסרון' למספר:

054-8479370

למי קראת תלמיד חכם?

תלמיד חכם העוסק לפרנסתו?

ולא לצורך ולהרבות ממון לזה אני קורא ת"ח והמביישו משלם קנס המפורש בירושלמי (כלל טו סימן י').

לא מדובר כאן בדברי עידוד ודרבון של הרא"ש, אלא בפסק הלכה להוציא ממון.

כל אדם העוסק למלאכתו חייב לתלות את הטקסט הזה על הקיר במקום בולט, ולהפנים כי יחד עם השאיפות המקצועיות ניתן לשאוף לרף התורני הגבוה ביותר - תלמיד חכם. הגדרה שיכולה להשפיע באופן אקוטי על אורח החיים של הבית, המשפחה והמעגלים סביבו.

אז אם אתה רואה את עצמך כאדם לא מקובע החושב רק בתבניות מקובלות, ואתה גם מכון גבוה בחיך מבחינה מקצועית. אל תתפשר - גם במרחב הרוחני שלך - כוון גבוה. לא פחות מתואר 'תלמיד חכם' עליו היה חותם הרא"ש.

פגשתי אנשים שהם אנשי מקצוע מהשורה הראשונה בתחומם, וגם אנשים תורניים ואפילו תלמידי חכמים. זה מנוגד אולי לתפיסה המקובלת אבל כדאי לדעת שיש מציאות כזאת.

הרא"ש בשו"ת, דן במקרה בו העלילו על אדם עלילות שווא, והוא תבע מהמעליל 'ליטרא זהב', כדין המבזה תלמיד חכם. בתוך תשובתו, הוא דן בהגדרתו כתלמיד חכם, וכותב כך:

דע כי בירושלמי איתא שהמבייש את הזקן נותן לו דמי בשתו... ליטרא דדהבא. וזקן זהו שקנה חכמה והיינו ת"ח שתורתו אומנתו והיינו שקובע עתים לתורה, ואינו מבטל לימודו אלא בשביל מזונותיו כי אי אפשר לו ללמוד בלא מזונות, כי אם אין קמח אין תורה וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עוון.

הלכך כל אדם שעושה תורתו קבע ומלאכתו עראי, כגון שיש לו עתים קבועים ללמוד ואינו מבטלם כלל ושאר היום כשהוא פנוי שאינו צריך לחזור על מזונותיו, הוא חוזר על הספר ולומד ואינו מטייל בשווקים וברחובות אלא כדי להשתכר פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו,

לפני מספר חודשים, בעודי משוחח עם קבוצה, ניגש אלי חיים אותו הכרתי כמורה למתמטיקה. השבתי לו בשלום והצגתי אותו בנימוס בפני בני שיחי: זהו חיים מורה למתמטיקה.

ככה אתה מציג אותי?! הוא העמיד פני נעלב. ואני מנסה להבין מה טעיתי. בתחילה חשבתי שאולי הוא מצפה שאציג אותו כמומחה פדגוגי. האמת בעולם בו מאבטח הוא קצין ביטחון בכיר, ומזכיר הוא מנהל אדמיניסטרטיבי לגמרי מגיע לו.

חיים ראה שאני מתפזר והסביר: 'אתה יודע שאני מוסר שיעור דף היומי בקביעות כבר שלושה מחזורים?' וזה מעבר לשיעור השבועי בגמרא בעיון? ושיעור בספר שב שמעתא. נו באמת! לי קראת מורה למתמטיקה?!!

השיח הזה שהתקיים כמוכרן בנימה הומוריסטית גרם לי דווקא למחשבות רציניות.

פעמים רבות אנחנו נוטים להגדיר אנשים אחרים, וגרוע מכך - את עצמנו, לפי סטיגמות או תבניות קיימות, וחבל כי אנחנו 'משנמכים' את עצמנו. במספר תוכניות בהן אני פעיל,

טור אורח

הרב יצחק מאיר יעבץ, ר"מ בישיבת דרכי תורה ודעת

בוא, תתקדם

אנחנו לא אברכים. אז בוא נמנה את זה כלפי מעלה...

בוא נמנה את זה כלפי מעלה.
- מעניין מאד. בישיבה אמרו שמי שיוצא לעבוד מאבד את המחייב, אתה מציג כאן צד שני לאותה מטבע עצמה. אולי כשאין מחייב זה לא דווקא לרדת אלא אולי לעלות. אולי בלי מחייב אין גם מחסום למעלה. אפשר לנצל את זה לחטוף עוד מעלות אישיות בלי הלחץ החברתי, שכלל שהוא שומר מלמטה הוא גם חוסם מלמעלה.
- אתה יודע מה, בוא ננסה באמת. ללמוד נביא זו אפשרות, אבל הרעיון הכללי יכול לקחת אותנו לעוד מקומות. שיהיה לנו בהצלחה

לא לומדים בכולל כל היום, אנחנו אמורים להמציא את הגלגל? נראה לי שבשעה וחצי שיש לנו בערב אנחנו צריכים לעשות מה שעשינו פעם יום שלם. לא?
- תראה, אומר לך את האמת, למה שאתה קורא 'המסלול הרגיל' יש מחיר. אני לא מדבר על יחידים שמסוגלים להתעלות ללא קשר למסגרת בה הם נמצאים. אתה ואני היינו כמה שנים טובות במסגרות, לפני החתונה ואחרי החתונה, השתדלנו לעשות מה שנדרש, אבל זהו. שם נעצרנו. אולי דווקא היציאה שלנו מהמסגרת הלימודית המקיפה, יכולה לתת לנו פתח של צמיחה. אולי מהמקום שבו אנחנו כאילו לא מחויבים, או פחות מחויבים, במקום ללכת לכיוון של פחות חובה, נלך לכיוון של יותר פיתוח אישי. בוא נחשוב ונחפש איך אנחנו ממצים את עצמנו בצורה המתאימה לנו, כי ממילא אין לנו כל כך את ה'מה יאמר'. מבחינת העולם, אנחנו כאילו 'אינו מצווה ועושה', אנחנו לא אברכים. אז

- תשמע, דוד, זה לא עסק, אנחנו לא ממש מתקדמים עם בבא קמא. ערב אחד אני עייף מידי, ערב אחד אתה עייף מידי, אולי ננסה משהו אחר, מרענן, שונה?
- מה אתה מציע, משהו?
- חשבתי על נביא, נקרא עם טעמים ונעבור רש"י ומצודות. מה אתה אומר?
- ככה, נביא? אפעס נשמע לי כמו ויתור על המאמץ. לא? אם קשה צריכים להתמודד, לא לוותר לעצמנו.
- נביא זה ויתור? אולי נגלה משהו אחר? אם לא נרגיש סיפוק עם רש"י ומצודות, אולי נלמוד עוד, רד"ק, רלב"ג, אברבנאל, מלבי"ם. אני חושב לפעמים שפספסתי משהו בשנים של הלימוד הקלאסי, יש הרבה פניות בתורה שאני ממש לא מכיר, אפילו לא היכרות שטחית, ממש אין לי מושג מה אמור להיות בהם. מרגיש לי החמצה כזו.
- אבל אם אתה צודק, למה זה לא חלק ממסלול הלימוד הרגיל? מה, בגלל שאנחנו

חידושים מבית מחלקת התוכן של 'חלקי'

בחודשים האחרונים, פועלת מחלקת התוכן של חלקי בקהילתי במלוא המרץ. המטרה הגדולה היא, ליצור תוכן לימודי תורני מעניין ומרתק, שיאפשר לבוני הקהילות בכל אתר להעמיד לרשות חברי קהילתם חומר מותאם, בכדי שיוכלו לעסוק בתורה הקדושה כפי שליבם חפץ. לשם כך, נערכת עבודת מחקר מעמיקה, בחיפוש אחר תוכניות לימוד מובנות מטעם ארגונים שונים, כמו 'סמיכת חבר' של ה-OU עליה סיפרנו כאן לפני מספר שבועות, או שיעורי 'עולמות' המעניקים ידע ממוקד ומעמיק בסוגיה מצויה. לצד מאגר הקורסים הייחודי (טכנולוגיה בהלכה, ריבית, בשר בחלב ועוד) המותאם לחברי 'חלקי'.

מאגר המרצים של מחלקת התוכניות, הוא דינמי מאוד. שמות נכנסים ויוצאים בהתאם להצלחתם והתקבלותם בקרב השומעים. שמו של מרצה הזוכה לשבחים, עובר מפה לאוזן בין יזמי הקהילות, והוא מוזמן שוב ושוב, לקהילות השונות לתועלת החברים. רכז מחלקת התוכן, הרב יהודה גרינבוים אינו נח לרגע, והוא פועל כל העת להרחיב את היריעה, ולהביא שלל מרצים מומחים בתחומם, הלכה מעשית או ידע עדכני, לצד סדנאות ללימוד מעשיות בשלל נושאים כמו חינוך ילדים, זוגיות או 'דע מה שתשיב'.

המיזם החם על שולחנה של מחלקת התוכניות, הוא הקמת 'נשות חלקי בקהילתי' אשר תזום פעילויות העצמה רוחנית באווירה חווייתית, לנשות הקהילות בכל אתר ואתר. בימים אלו מונתה רכות שכבר פועלת במרץ לבניית המחלקה החדשה.

מגוון שיעורים בקהילות חלקי בשבוע החולף

כרמיאל. בליל שישי האחרון, האזינו חברי קהילת 'מאור גליל' להרצאתו של הרב יהודה טרגר - יועץ חינוכי ומרצה במכון המורים, שעסקה בתקשורת בריאה עם ילדינו.

חיפה. בקהילה החדשה שהוקמה זה עתה בשכונת הדר, מתקבצים החברים מידי ליל שישי ללימוד משותף ולשיעורו של הרב עמרם סקאלי שליט"א בהלכות שבת המצויות

בני ברק. בקהילת 'אור השחר' בפרדס כץ, נערכה סדנת זוגיות עם הרב אברהם שמעוני - יועץ בכיר בי"ר, בהשתתפות חברי הקהילה.

רכסים. לאחר סדר הלימוד של 'חלקי בקהילתי' רב הכולל הגאון רבי משה כהנוביץ שליט"א מוסר שיעור קצר בנושא הלכתי אקטואלי, הנוגע הלכה למעשה לכל אדם.

ירושלים. בקהילת קרית יובל, שברחוב שמריהו לזין, מתכנסים מידי ליל שישי בביתו של הגאון ר' משה רביץ שליט"א לשיעור עיוני בפרשת השבוע.

נתיבות. חברי הקהילה 'עובדי ה' משתתפים מידי שבוע בשיעורו של הרב פנחס כהן שליט"א ומעמיקים יחד בדברי רבינו 'אור החיים' על פרשת השבוע.

אופקים. הרב יוסף אביטל שליט"א, רב קהילת עובדי ה' מעשיר מחכמתו ומאציל מרחו על חברי הקהילה, בשיעורו הקבוע ביום חמישי.

בית שמש. ברמת ב"ש א' התקיים שיעורו של הרב יוסף הידלסהיימר, מרבני המכון הטכנולוגי להלכה, שעסק בנושא: שימוש במעלות שבת.

הבוט של 'חלקי'!!

מהיום הכול
במקום אחד

חדש בחלקי בקהילתי

- הצטרפות יזמים
- הצטרפות לקהילה
- קבלת העלון במגוון דרכים
- הרשמה לקבוצות התוכן
- אזור אישי ליזמים
- מידע ועדכונים

כל זאת ועוד בבוט החדש של 'חלקי' שלחו את המילה 'חלקי' למספר: 02-6260115 או סרקו את הברקוד

להתחבר מחדש

מה אני עושה כדי לעצור, ולהתחדש ממקום אמיתי ורוצה?

2. מכירה את הקרקעית של הבריכה? נכון שכשנוגעים בה היא דוחפת למעלה? אז זהו, הקו האדום מסוגל אולי ליצור תחתית לבריכה...

מאחל לך בכל לב שבמהרה תוכלי לתת כח לאלו שכרגע צריכים אותו בהצלחה ענקית

מעוניינת לשלוח שאלה לרב, כתבי למייל hazchutleyahadut@gmail.com

לרישום קבלת כל חכני הזכות ליהדות הרשמי כאן: <https://lp.smooove.io/ozk7?cs=chelki>

פעם הוא בעוצמה ובחיים מלאים, ופעם הוא הולך ומתכווץ.

כמוכן שמשל זה עוסק בכלל, אבל הוא נכון גם לגבי כל יהודי באשר הוא. כל אחד חווה עליות וירידות במציאות הרוחנית שלו. פעם עם סיבה הנראית לעין, ופעם לא. המכנה המשותף הוא שתמיד יש סיכוי לעלות שוב. תשאל, אבל מה הבשורה? אם בכל מקרה ארד שוב, בדיוק כמו הלבנה? על כך כבר ענה הנביא ישעיהו: "והיה אור הלבנה כאור החמה". הירידות תיפסקנה והמאמץ לעלות רוחנית, ישא פרי ויתקבע בצורה החיובית המלאה שלו. ללא ירידה נוספת בע"ה

אז דבר ראשון, את בחברה טובה, ובע"ה הגלגל יחזור לעצמו. ומה עושים בינתיים? חפשי לעצמך קו אדום ברור שאותו את לא חוצה בכל מקרה, בין אם לא לבין אם לא.

לקו האדום הזה יש שתי תכליות:

1. המאמץ הגדול אך האפשרי הזה הוא ערך עצום, ערך שמספר שאת לא מוותרת על הקשר. גם אם הוא לא בא לך טבעי כרגע. תחשבי על משהו שרואה שאת נלחמת על הקשר איתו, נכון, שזה משמעותי?

זו שאלה על ירידה רוחנית כללית או ספציפית יותר על תפילה. אני פשוט מרגישה שאני כבר לא מצליחה להתפלל. אני אומרת את המילים (משתדלת) אבל הן ריקות. לא יודעת למה אני לא מצליחה להיפתח בפני השם. גם ללמוד פרשת שבוע בשבת שזה היה הרגל קבוע וכיף שהיה לי, כבר לא. ואפילו שבת עצמה... פשוט בא לי לישון. עצוב לי על הניתוק שנוצר בי ומפחיד אותי לאן זה הולך ומה אני עושה כדי לעצור, ולחזור ולהתחדש ממקום אמיתי.

וואו, איזה כאב.

יש לך טעם בקשר, יש לך נוסטלגיה טובה, ומשום מה זה לא הולך כפי שאת מצפה. זה קדוש מאוד שאת שואלת, והדבר הראשון החשוב הוא שלא תיבהלי.

בברכת הלבנה, אנחנו יוצאים לראות את הלבנה המתחדשת, ומברכים בשמחה. מה השמחה הגדולה כל כך? את זה מסבירה הברכה עצמה: "וללבנה אמר שתתחדש... שהם עתידים להתחדש כמותה." עם ישראל, מלמדים אותנו חכמים, מזכיר את הלבנה.

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

תנועת 'חלקי בקהילתי' חרדים עובדים - ונאמנים...

נאמנים לעולם התורה.
נאמנים לגדולי התורה.
נאמנים לישיבות התורה.

בנאמנות. בנחישות. מאז - ולתמיד. למעננו. למען משפחתנו. למען ארצנו.

'חלקי בקהילתי' - החלק שלך 02-6260115

לא גבוה ולא צודק

איך זה שכל ביקורת על הציבור שלנו תמיד מעוררת בכם הזדהות?

התקדם במעלה רחוב רפפורט, בואכה ישיבת מיר. המערכת הפוליטית געשה ורעשה, הרשתות החברתיות התפקעו מרוב עדכונים, אבל הם לא נראו מתפעלים, מיהרו לפתוח את מסכת סוכה, ולשקוע בה. רוצה לדעת אם אתה עוד איתנו? זה לך האות. מי שרואה את האברכים האלו, מוותרים על הנאות העולם הזה, ומתמסרים באמת ובתמים לעסק התורה, ובפנים בפנים - במקום שאי אפשר לזייף, ליבו מתמלא בהערכה, הוא עוד איתנו. מי שכל זה פחות מדבר אליו, שלא ידבר איתנו על תיקון החברה החרדית, ולא על המצב שצריך להשתנות. תוריד את הטלפיים שלך, ואת הביקורת תפנה לכיוון אחר. ככה אנחנו רוצים את המצב - בדיוק, בדיוק ככה.

udbeny@gmail.com

לא מבט מפוכח. איך אתם לא רואים את הסיפור הגדול? של השנאה המוטרת לכל מה שריח יהדות נודף ממנו. הם לא שונאים - בטח תגידו, 'די כבר עם הדמגוגיה הזו של יתד נאמן'.

מי קובע את סדר היום? באיזה שוויון צריך לעסוק ומאיזה עיוות אפשר להתעלם? למה את הגרפים של החברה החרדית כולם מכירים, ואת הגרפים של החברה הברדואית שמקבלת תקציבי עתק, ותורמת רק פשע ובנייה לא חוקית, אף אחד לא מכיר. איך זה שהציבור הד'ל מקדיש את חייו למדינה, ומקבל רעל ושנאה תהומיים?

יש כאן מלחמה. ואתם מתייצבים בצד הלא נכון, גם אם הוא נראה נאור וחכם וצודק. שופטי בג"ץ המושחתים, שמסבירים כל עוולה בפסקי דין מפולפלים וארוכים? מלאי חמלה לאכזרים, ושנאת מרוות לרחמנים, יוכיחו. בריוני התקשורת שמבעירים מדורות תנוד - יוכיחו. מתי תבינו ששונאים אתכם, וכל עוד אתם שומרי תורה ומצוות לא יסלח לכם. אז אולי תשחררו כבר?

בצהרי יום שלישי השבוע, עברתי בכיכר זוועהיל בירושלים. האוטובוס של סדר ב' עצר בשעה היעודה ושטף של בני תורה,

יותר משיש בליבי על רשעי ישראל, השופטים העליונים שמוכילים כאן בצדקנות רבת שנים שנאת ישראל כבושה, יש בליבי על חברי הנאורים שלמדו בישיבות, וקונים את השקר הנתעב הזה.

הנאורים שעוסקים תדיר בנגיעה של החברה החרדית, ופיהם מלא ביקורת, גם אם לעיתים מוצדקת. חשוב להשמיע ביקורת, וחשוב כפליים לטפל. לנסות ולרפא את מזבח ה' ההרוס. רק בשבוע שעבר הופיע כאן טור ביקורת על מחנכים שמועלים בתפקידם. אבל זה לא כדי למצוא חן בעיני מישוה, בשבילנו ורק בשבילנו.

אנחנו מאמינים בכל לב בדרך החיים שלנו, בדקדוק ההלכה ושמירת המצוות. מלאי הערצה לחיל החלוץ שלנו - לומדי התורה, והביקורת על פרנסים המתגאים על הציבור או ועדות קבלה אכזריות, אינה משנה את היחס הבסיסי אל החברה כולה. זו החברה הכי טובה לחיות בה.

תסבירו לי נאורים, איך זה שכל ביקורת על הציבור שלנו תמיד מעוררת בכם הזדהות. שוויון בנטל, ועוני מבחירה. נטל כלכלי ובורות מרצון. ביקורת ציבורית מתעוררת - אתם שם. תמיד גרפים ונתונים, אף פעם

ברוך יערי

חלקי בארץ החיים

וְהָיָה לָכֵן לְצִיצַת וּרְאִיתָם אֹתוֹ

בתי אונגרין, תשס"ה

חלקי בקהילת

בית חורני - חבדני לבוגרי ישיבת עובדים - לאורם של גדולי התורה

חלקי בקהילת: רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

chelki.co.il helkioffice@gmail.com 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילת - יזמות קהילתית תורנית.

מייסד: הרה"ג ברוך צבי גרינבוים **עורך:** אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב דב הבל'ן, הרב שלמה ליפשיץ
הרב משה שמעון אופן, הרב זאב קצלבונג, ברוך יערי
עיצוב גרפי: גימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

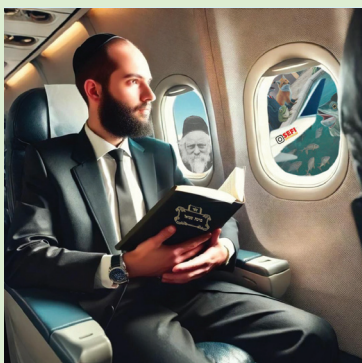

הדגים של רבי ברוך בער

**בואו נעשה קצת לומדעס,
'ברכת שמואל' על סיפור
שכולנו שמענו...**

כי הכנסנו את עצמינו למים, לחיים, זה בא ממילא.
"אנחנו מוכרחים להיות ולהימצא במקום התורה" כותב הברכת שמואל "ואם חס ושלום גם אז באה הסכנה, הרי היא באה ממילא ולא חשוב כמכניס עצמו למקום סכנה".
המילים הבאות שלו, טלטלו אותי: "דעו נא אחינו כי התורה הקדושה..." כמעט אפשר לשמוע את רבי ברוך בער בוכה "עיניה צופיות רק אל ליבות בני ישראל, וזאת התורה עומדת וצווחת: בני! הלא על עזיבת התורה...דמינו נשפך כמים... אחינו! תנו את האפשרות לתורה להתגדל בעולם, ותנו לה מכחם בחומרייתה".
מבין השורות הללו, בוקע ועולה קול שאי אפשר לברוח ממנו. איך אנחנו מביטים על התורה. זו שאלה שהתשובה עליה לא לגמרי פשוטה כשאתה יושב בעבודה ושואל את עצמך - חיי תורה, כמה זה עולה לנו? לפעמים נדמה שהחיבור ללימוד התורה לוקח לנו מהזמן, אולי גם מעיק, ואנחנו מנסים לברוח אל היבשה, אל השכחה. אל החיים הטובים, ואין לנו אוריר... אנחנו לא מרגישים שאין לנו אוריר, עד שאנחנו נחנקים. אז, באים הדגים הללו, הדגים של רבי ברוך בער, ומתחננים אלינו: חיים תורניים, הם הם החיים שלנו. אין לנו באמת כלום עם היבשה, עם היובש החומרי נטול זיק הרוח.
חיים תורניים, בבית, ברכב בעבודה ובנופש, הם החיים האמיתיים שלנו.
הם לא תמיד יביאו איתם כיף וקלות, אבל זה לא בגלל, אלא למרות.
רק תקפצו למים. חס בחוץ.

מרכזית ואומר שהוא רק צריך 5 שקלים להשלים לכרטיס לתל אביב: "ומה במקום חיותינו אנו מתיירים - במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה", הם עונים.
לימים נפגשים פפוס ורבי עקיבא בבית האסורים. "אשריך שנתפסת על דברי תורה", אומר פפוס לרבי עקיבא, "אוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים". (ה'ברכת שמואל' מביא את דברי הגר"א על פפוס ואחיו הקדושים הרוגי לוד שמסרו עצמם למען כלל ישראל והמונח 'דברים בטלים', לדבריו מתייחס אל אשמת השווא שלקחו על עצמם) השאלה שתופסת את רבי ברוך בער היא למה פפוס - כמסור נפש - לא מבין לבד שבזמן

עיצוב Ai:
ספי רייכקינד

סכנת כיליון על התורה, די מובן שרבי עקיבא ימסור את נפשו ללימוד תורה?
מוכרח להיות, הוא מסביר, שהטענה שלו לא עוסקת בעצם המסירות ללימוד התורה, אלא בהקהלת הקהילות ברבים - תלמוד בחשאי, למה מול מצלמות התקשורת?
על כך עונה רבי עקיבא. איזו מן טענה היא זו 'למה אני מכניס את עצמי לסכנה?' לא הכנסת את עצמי לשום מקום. התורה, היא החיות שלנו, היא המים שרק בהם אנו יכולים לחיות. אם יבואו בתוכם ימים קשים? זה לא

מה עושה לכם תמונת AI של שועלים ודגים בעיצוב ספי רייכקינד?
כן, אתם בטח זוכרים את המאמר שפורסם ממש כאן בשבוע שעבר והביא פראפרזה על משל השועל והדגים של פפוס בן יהודה (ביררתי - באמת - אם זה סבא של ר' אהוד, והתשובה שלילית).
התמונה הזו והדברים היפים שכתב הרב הבלין, לקחו אותי לתהייה: מה אתם הייתם עושים אם אתם מוצאים את עצמכם בטיסה כשהספר היחיד שבידיכם הוא... ברכת שמואל על בבא בתרא?
אל תשאלו איך, אבל זה קרה. ולא, הספר לא היה שלי.

בין שמים לארץ, בגובה כך וכך אלפי רגל, מצאתי את עצמי מדפדף בספר הזה. עכשיו, די ברור לכולנו, שכשאתה עם עיניים עייפות לגמרי, אין שום סיכוי לנסות להבין את העיון בדברי הרשב"א על טענה בחזקת תשמישין. הופך דף ושניים, ופתאום מגיע מכתב. מכתב מרבי ברוך בער 'אחינו אוהבי התורה', הכרתי אותו קודם, אבל עכשיו אני קהל שבוי. ר' ברוך בער מנסה לברר שם עד היכן החובה להוקיר את התורה בלב. הוא מפרק לגורמים את הסיפור הידוע של משל השועל והדגים. אותו משל שהמאמר החזיר אותי אליו באחת. בואו נעשה קצת לומדעס, ברכת שמואל על סיפור שכולנו שמענו איפשרו בכיתה ר' ולא ממש ירדנו לפרטיו.
פפוס מביט על רבי עקיבא מקהיל קהילות ברבים ומלמד תורה למרות האיסור של השלטונות. 'אתה לא מיוחד?' שואל פפוס. בתגובה, רבי עקיבא מספר לו על אותו שועל שהיה הולך על שפת הנהר ומביט בדגים הנמלטים מרשתות הדייגים.
'בחייאת', אומר השועל, 'המים מלאים סכנות, כרישים ודייגים מרושעים, בואו נגור יחד ביבשה כמו בימים היפים, אפשר לשלב גם וגם'.
הדגים נותנים לו את המבט בו אתה חונן את מי שכבר שבועיים עומד ברמזור ליד תחנה

תנועת 'חלקי בקהילתי'

תורה • תפילה • קהילה • זהות

להצטרפות: 02-6260115